

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke antage, at Folkethinget har med velberaad Hu forbigaaet dem, som efter den udtrykkelige Bestemmelse i Anordningen af 13de August 1841 § 3 have Udgang til Valgret, det synes at stride ganske imod den hele Aand, hvori Sagen er behandlet, at Nogen skulde miste den Valgrettighed, som allerede var givet, hvilket jo dog vilde skee, og det for en stor Deel til Fordeel for de større Besiddere. Jeg sætter, at der er tre Gange saa mange Eiendomme paa en Lønde Hartkorn, som der er valgt Medlemmer i Sogneforstanderskaberne, saa vilde man; idet man betog dem, som havde en Hartkornsbesiddelse af f. Ex. 5 til 6 Skjepper, deres umiddelbare Valgret, og indskrænkede deres Valgret til middelbar, derved ogsaa give de enkelte større Besiddere en større Vægt, end de forhen havde, men som vistnok ogsaa paa den anden Side kunde komme dem, der ingen Besiddelse havde, eller i det Hvieste en ubetydelig Besiddelse, til Gode. At den ærede Taler heller ikke er overbevist om, at det ikke var Folkethingets Mening at betage disse Communeboere den Grad af Valgret, som for Lønden tilkommer dem, indlyser deraf, at han meente, at § 13 kunde fortolkes saaledes, at denne Rettighed var dem forbeholden. Der er saaledes altsaa efter hans Udtalelse en betydelig Usikkerhed i saa Henseende, og det forekommer mig, at da Lovgivningsarbejdet nu er under Forhandling, vil det være hensigtsmæssigt at afhjælpe denne Usikkerhed, og jeg troer ikke, at det kan afhjælpes i anden Retning, end at man opførte ved Siden af dem, som have de Qualificationer, som ere nævnte i § 2, saadanne, som ifølge Anordningen af 13de August 1841 i Mangel af tilstrækkeligt Antal af

de efter sammes almindelige Regler Valgberettigede ogsaa skulde kaldes til at udøve Valgret. Den Sinfelse, som deraf vilde følge, forekommer mig ikke at kunne være betydelig, thi, dersom Sagen virkelig findes, som jeg mener, at den maa findes, troer jeg, at, dersom blot en Ændring blev gjort i denne Retning, forudsat at dette ærede Thing ikke skulde finde Anledning til andre Forandringer, hvorom jeg ikke skal udtale mig, vil det ikke kunne foranledige uden det noget korte Ophold, som vil finde Sted, naar Sagen gaaer tilbage til det andet Thing, uden der at finde Modstand. Iøvrigt indrømmer jeg meget gjerne, at det omhandlede Tilfælde er et sjældent forekommende Tilfælde, men, da Anordningen af 13de August 1841 har forudsat dets Mulighed, hvilket er grundet paa Udtalelser, der forekom i de Jydske Stænder, og jeg troer ogsaa saadanne Tilfælde finde Sted i nogle Jydske Sogne, hvor der er meget saa, som have det, man kalder Gaarde, medens der er en Deel Huse med større eller mindre Jordtillæg og en Deel jordløse Huse, og der er ogsaa ellers Stæder, hvor der er en Mængde, som leve af andre Næringsbrug end Brugen af Hartkorn, jeg troer, siger jeg, at med Hensyn dertil maa der sørges for, at der ikke i disse enkelte Tilfælde skal være en Strid med det, der er Lovgivningens Grundhensigt, og en Usikkerhed med Hensyn til det, der i saadanne enkelte Tilfælde vil være Ret. Dersom en Lov var udkommen, hvori en saadan Mangel fandtes, vilde jeg vel ikke ansee det for nogen Ulykke, men det synes mig, at, saalænge man er paa Veien, bør man ogsaa see at afhjælpe hvin Mangel, som efter mine Tanker, skjøndt den vistnok ikke er betydelig i sine Virkninger, dog i og for sig er en Mangel.